

RASPORED LITURGIJE I POBOŽNOSTI

Sвете mise

Nedjelja: 7:00, 8.30, 10:00,

i 19:00

Od ponedjeljka do subote: 7:00 i 19:00

Pobožnosti

Molitva svete krunice: 18:30

Euharistijsko klanjanje: četvrtkom u 18:00

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Za duhovni razgovor nazvati samostansku portu radi dogovora termina.

LJETNO RADNO VRIJEME

ŽUPNI URED

Ponedjeljak, Srijeda: 16,00 – 18,00

Petak: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

Ponedjeljak, Srijeda:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

Utorak, Petak:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

zupa.kskrunice@zg-nadbiskupija.hr

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Samostan Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

K R A L J I C A

TJEDNIK ŽUPE KRALJICE SVETE KRUNICE

Osamnaesta nedjelja kroz godinu

Priklonite uho i k meni dođite, poslušajte i duša će vam živjeti. Sklopit ću s vama savez vječan, savez milosti Davidu obećanih.

(Iz 55, 3)

God. XVI Broj 36 (783), 2. kolovoza 2026.

I. čitanje (Iz 55,1-3), Psalam (Ps 145,8-9.15-18),

II. čitanje (Rim 8,35.37-39), Evanđelje po Mateju (Mt 14,13-21)

Strah i računica

Draga braćo i sestre, možemo reći da u duhovnom životu vrijedi jedna jednostavna zakonitost - „Što grčevito čuvaš – propada; što dopustiš da Bog slomi – umnaža se.“ Ona pogađa samu srž drame koju ove nedjelje slušamo u Evanđelju. Danas Isusovi učenici, suočeni s tisućama gladnih u pustinji, donose hladnu, logičnu i čisto ekonomsku računicu: „*Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.*“ U toj njihovoj izjavi kao da naziremo svojevrsni strah koji paralizira. Oni teoretski vjeruju u Boga, no čim nastupi stvarna životna kriza, računaju isključivo na ono što mogu vidjeti, izmjeriti i kontrolirati.

Komentirajući upravo ovaj trenutak ljudske sitničavosti i malovjernosti, veliki crkveni otac sveti Ivan Zlatousti oštro prekorava apostole kad kaže:

„*Njihov um još je bio prikovan za zemlju... Zato su i rekli: 'Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.'* Pokazali su krajnju slabost i mlakost, jer su u nazočnosti samoga Gospodara svega stvorenoga i dalje strahovali od gladi.“

Kako je ovo zastrašujuće točna slika naših suvremenih kršćanskih života! Koliko puta stojimo pred Bogom i u tjeskobnom strahu jednostavno - kalkuliramo? Kažemo: „Nemam vremena za obiteljsku molitvu jer moram raditi i održavati standard“; „Nemamo uvjeta za još jedno dijete jer je to danas ekonomski neizvedivo i narušava naš komoditet“; „Nemoguće je u ovom izopačenom društvu živjeti kršćansku čistoću i moral jer okolina diktira drukčije i bit ćemo čudaci“. To je jezik učenika iz pustinje – tiranija ljudske računice koja nas drži u duhovnoj mlakosti jer želimo ljudska jamstva i pune račune prije nego što napravimo i najmanji korak vjere.

Isus na to naše jadno trgovanje odgovara naredbom: „*Donesite mi ih ovamo.*“ On traži upravo to tvoje i moje malo, nedostatno „ništa“ da bi očitovao svoju nadnaravnu slavu i moć. No, čudo se ne događa dok Isus drži čitave kruhove, već u trenutku njihova lomljenja. To je velika životna tajna: da bi tvoj život, tvoje vrijeme, tvoj brak i tvoji imetak uopće mogli postati blagoslov za druge, oni najprije moraju biti slomljeni u Kristovim rukama na oltaru žrtve i poslušnosti. Kada konačno nadvladamo kukavički strah, odustanemo od svojih planova i predamo Gospodinu, bez zadržke, sve što imamo, iza nas ne ostaje pustoš, nego izobilje milosti koje hrani cijeli svijet.

Fr. Ivan Marija Tomić, OP

Sveti Dominik

(8. kolovoza)

Smrt zapravo na korjenit način uzdrma našu egzistenciju jer uviđamo da nikoga ne zaobilazi, da ne bira mušterije, da joj nisu važni ni dob, ni socijalni status ni karijera. Ona je poput kružne putnice, poput stroja perpetuum mobile koji se neprestance vlastitom energijom giblje. Unatoč toj spoznaji da nam je svima jednom nestati ipak slutimo da je njezin djelokrug ograničen.

Prečesto zaboravljamo da krug nije samo zatvoren nego i otvoren. Njezin žalac je otupljen uskrsnućem Isusa Krista čime se pokazalo da smrt nema posljednju riječ. Zbog toga nemamo nikakvih problema zaći u prošlost i prepoznati putem pisanih svjedočanstava i živih ljudi duh čovjeka koji još i danas oduševljava mnoge ili ako baš hoćete nekolicinu da nastave živjeti neovisno istim duhom u drukčijim okolnostima i s drukčijim pitanjima.

No, tko je bio sveti Dominik? Kao da igra riječi oko etimologije njegova imena odgovara na to pitanje. Latinski pridjev Dominicus znači gospodin, gospodar. Pisano velikim početnim slovom znači onaj koji pripada Gospodinu, Bogu. Osim toga latinski izraz dies Dominica (ili samo Dominica) znači dan Gospodnji, to jest, hrvatskom terminologijom rečeno, nedjelja. Izraz dolazi među osobna imena i zato što je bio običaj djetetu koje se rodilo nedjeljom, na “dan Gospodnji”, dati ime Dominik.

Dakle, Dominik je prvotno netko tko je bio Božji. Tako se kaže da je govorio ili s Bogom ili o Bogu. “Najveća njegova odvažnost bila je bezgranično pouzdanje u Boga i, zbog Boga u braću. U tom duhu šalje svoje manje sposobne sinove, govoreći im: Idite sa sigurnošću jer Gospodin će vam dati dar božanske riječi, on će biti s vama i ništa vam neće uzmanjkati.

Dakle, Dominik je došao do velike misli poput apostolskog prvaka Petra. Bog je svima dao Duha Svetoga. Bog ne pravi nikakvu razliku između ovog ili onog čovjeka, on vjerom čisti naša srca. Zato se zapravo jedina ljudska zadaća sastoji u ljubavi. Dominik je čuvao zapovijedi Nebeskog Oca te ostao u njegovoj ljubavi. On kao da ponavlja Isusove riječi: “To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna”.

Fr. Alojz Čubelić, OP

TRODNEVNJE I SVETKOVINA SVETOG DOMINIKA – misa u 19:00:

Crkva Kraljice Svete Krunice, Zagreb

- **5. 8.** – fr. Mislav Peček, OP
- **6. 8.** – fr. Kristijan Zelić, OP
- **7. 8.** – fr. Mario Ilija Udovičić, OP
- **8. 8.** – braća franjevci s Kaptola